

2004-2012

Generacija 'Kasno Marko na Kosovo stiže'

Prvi koraci...

06.09.2004. prvi put smo kročili na okrutno školsko tlo. Bili smo prestrašeni mali vojnici predvođeni generalkom Ecijom Ozretić.

Drugi, treći i četvrti koraci...

Postali smo

divlji, glasni, neustrašivi, hrabri , spremni za nove pobjede. Lavljeg srca krenuli smo na putovanje po Republici Hrvatskoj (naša prva ekskurzija na Bjelolasici). Jedan naš vojnik bio je ozlijeđen ali mi smo mu pomogli da prebrodi tu strašnu sudbinu (Ivan je prošao rukom kroz staklo).

Oproštaj...

Kada smo završili 4. razred, došlo je vrijeme za oproštaj od naše generalke Ecije Ozretić. 😞

Bilo je to jako teško razdoblje sa kojim se nismo mogli nositi, ali smo morali.

Peti, Šesti korak...

U 5. razredu susreli smo svog novog vođu, Admiralku Miru Harašić. Bore na njezinom licu kazivale su nam da je iskusan i hrabar vođa koji će nas voditi u nove školske pobjede. A naočale na njezinom licu kazivale su nam da ima loš vid.

Sedmi korak...

Najstresnija bitka u našem školovanju. Naša admiralka je učinila sve za nas. Žrtvovala je svoje noge (slomila je nogu), sluh i glas da bi nas izvela na pravi put, na što bolje ocjene i vladanje. Ali, nije joj u potpunosti uspjelo sve izvesti na pravi put.

Drugo putovanje...

Otišli smo na 2. ekskurziju po Slavoniji i Hrvatskom zagorju. Bilo nam je prekrasno.

Osmi korak...

U nove pobjede krećemo bez jednog vojnika (Katiye Opačak). No mi smo se i dalje hrabro borili i bez nje. Još imamo vrlo malo vremena za ispravak naših pogrešaka, ocjena i prijateljskih odnosa. A sada je vrijeme da se oprostimo sa svima!

Za nastavnicu Eciju Ozretić!

Draga nastavnice hvala ti što si nam pružila znanje i 4 godine bila naša najbolja prijateljica koja je uvijek bila uz nas i pripremila nas za nadolazeće dane života. Pogotovo ti hvala što si nas naučila pisati i čitati, jer da nisi, mi ti nikada ne bi mogli napisati ovu zahvalu i tebe razveseliti!

Za nastavnicu Miru Harašić!

Ženo, ti si naša druga mater.

Odgojila si nas i više nego što si trebala i hvala ti na tome. Zahvalni smo na trudu koji si uložila u nas. Nadamo se da te nismo previše razočarali. I što god da se dogodi, ti ćeš nam uvijek biti u našoj lijevoj i desnoj pretkljetki i kljetki. I s ponosom vas obavještavamo da je Marko napokon stigao na Kosovo.

Za ostatak učitelja...

Dubravka Menjak – nikad nećemo zaboraviti padeže, vaš smisao za humor i razgovore petkom.

Dunja Župa – riječi su suviše.

Božo Labetić – nikad nećemo zaboraviti operu, vaše glumačke sposobnosti i vaše veliko srce.

Nera Marija Babarović – nikad nećemo zaboraviti engleski jezik, horoskop, vašeg psa i divne razgovore koje ste vodili sa nama.

...

...

Maja Čipin – hvala za sve bombone i sladolede i obećavamo da nećemo zaboraviti vektore i pitagorin poučak.

Slavica Pavišić – hvala vam za zabavne i poučne sate fizike i vaš trud da napokon počnemo koristiti moždanu masu.

Kristina Novaković – povijest je sa vama bila puno lakša, zabavnija i poučna. A dodatne nastave su bile SUPER!

Petra Vuković – hvala vam što ste nas naučili i natjerali učiti sa razumijevanjem. Nadamo se da ćete sljedeće godine dobiti novi projektor.

...

...

Antonela Cecić – vaši sati su bili najzabavniji, pa čak i tehnički. Uvijek ste bili uz nas i davali najbolje savjete.

Ozren Markioli – hvala što nas potičete na rad i skidate kile.

Don Toni Plenković – vi ste najzabavnija osoba koju smo ikad upoznali.

Marija Grassi-Zelenbaba – nikad nećemo zaboraviti igrati kaladont, pantomimu, pjesmu Felicita te govoriti talijanski.

HVALA VAM!